

Wonderbaarlijke ontmoeting met de biotoop van kikvorsen

Theater

Dreef door BonteHond. Regie: Boukje Schweigman. Vormgeving: Menno Vinke. 31 Mei bij jachthaven Haddock, Almere. Aldaar t/m 11 juni. Daarna tijdens Oerol, Over het IJ Festival en Theaterfestival Boulevard.

Midden in de polder, onder een geïmporteerde vuurtoren, wacht een heksenkring van regenlaarzen, diep ingegraven in de Almeerse klei. 'Of we zeker weten dat we mee willen?' vraagt regisseuse Boukje Schweigman fluisterend van oor tot oor.

Jawel, door onze schoenen te vervuilen voor het rubber schoeisel, sluiten we een verbond. We horen haar laatste zachte woorden: 'Er bestaat een grote kans dat we vaste grond zullen verliezen.' In haar knalrode lakjas gaat ze ons zwijgend voor, door het groen van Almere Haven naar de plek waar dat moet gaan gebeuren.

We zien nog net de door bedrijvend gedomineerde skyline van Almere Stad aan de overkant van het randmeer en dan bevindt het publiek zich in een schitterend ont-

worpen, drijvend 'theatertje'. Een rode megaboei lijkt het, of een megadobber. Na een onverwacht hilarische opening voltrekt zich daarin een wonderbaarlijke ontmoeting tussen de droge mensenwereld en de natte biotoop van de kikvorsen.

Samen met ontwerper Menno Vinke heeft Schweigman een even compact als geniaal concept bedacht om ons eens met de neus op de onderwaterwereld te drukken, zonder de eeuwige spiegeling van onszelf en de bovenwereld.

De toeschouwers kijken recht in de naïef nieuwsgierige duikbrilblik van een kikvorsman en een kikvorsvrouw. Wij ruiken hen, zij snuffelen aan ons. Met hun 'breedbek'-monden zuigen ze zich vast aan de rand om zich hulpeloos op het droge te werpen. Vervolgens verdwijnen ze weer in de goudgele gloed van het meer. Handen met pleisters en witte kootjes van de kou spelen met luchtballen, zwemvliezen zorgen voor onverwachte deining.

Dreef heeft niets te maken met een dolfinnenshow, maar alles met de evolutie die de mens heeft afge-

legt van amfibie naar zoogdier. Sylvie Huysman en David van Griethuysen leveren, bijgestaan door Toon Kuijpers, een topprestatie door Schweigmans beeldende en mimische theatertaal ook onder (het ijskoude) water van een veelzeggende betekenis te voorzien. Op de mooiste momenten comprimeren ze duizenden jaren evolutie tot één zorgvuldig gekozen beweging met hoofd en romp, op de meest hilarische momenten imiteren ze de toeschouwers die schuddebuiken van het lachen. Niet omdat de voorstelling zo humoristisch is, wel omdat ze zulke onverwachte en originele elementen bevat.

Het nieuwe productiehuis BonteHond uit Almere heeft met dit 'boeitheater' van Schweigman een megahit in huis. De dobber meert gelukkig nog aan op verschillende zomerfestivals en ontdekt hopelijk in een later stadium ook de buitenlandse wateren. Wie, eenmaal gestoken in rubberlaarzen, alsnog aarzelt of hij wel op dreef wil raken met dit woordenloze, belevingsgerichte theater aan de waterkant, begaat een grote misser.

Annette Embrechts

VOLKS KRANT - 3-6-2006

Wonderbaarlijke ontmoeting met de biotoop van kikvorsen

Theater

Dreef door BonteHond. Regie: Boukje Schweigman. Vormgeving: Menno Vinke. 31 Mei bij jachthaven Haddock, Almere. Aldaar t/m 11 juni. Daarna tijdens Oerol, Over het IJ Festival en Theaterfestival Boulevard.

Midden in de polder, onder een geïmporteerde vuurtoren, wacht een heksenkring van regenlaarzen, diep ingegraven in de Almeerse klei. 'Of we zeker weten dat we mee willen?' vraagt regisseuse Boukje Schweigman fluisterend van oor tot oor.

Jawel, door onze schoenen te vervuilen voor het rubber schoeisel, sluiten we een verbond. We horen haar laatste zachte woorden: 'Er bestaat een grote kans dat we vaste grond zullen verliezen.' In haar knalrode lakjas gaat ze ons zwijgend voor, door het groen van Almere Haven naar de plek waar dat moet gaan gebeuren.

We zien nog net de door bedrijven gedomineerde skyline van Almere Stad aan de overkant van het randmeer en dan bevindt het publiek zich in een schitterend ont-

worpen, drijvend 'theatertje'. Een rode megaboei lijkt het, of een megadobber. Na een onverwacht hilarische opening voltrekt zich daarin een wonderbaarlijke ontmoeting tussen de droge mensenwereld en de natte biotoop van de kikvorsen.

Samen met ontwerper Menno Vinke heeft Schweigman een even compact als geniaal concept bedacht om ons eens met de neus op de onderwaterwereld te drukken, zonder de eeuwige spiegeling van onszelf en de bovenwereld.

De toeschouwers kijken recht in de naïef nieuwsgierige duikbrilblik van een kikvorsman en een kikvorsvrouw. Wij ruiken hen, zij snuffelen aan ons. Met hun 'breedbek'-monden zuigen ze zich vast aan de rand om zich hulpeloos op het droge te werpen. Vervolgens verdwijnen ze weer in de goudgele gloed van het meer. Handen met pleisters en witte kootjes van de kou spelen met luchtballen, zwemvliezen zorgen voor onverwachte deining.

Dreef heeft niets te maken met een dolfinjenshow, maar alles met de evolutie die de mens heeft afge-

legt van amfibie naar zoogdier. Sylvie Huysman en David van Griethuysen leveren, bijgestaan door Toon Kuijpers, een topprestatie door Schweigmans beeldende en mimische theatertaal ook onder (het ijskoude) water van een veelzeggende betekenis te voorzien. Op de mooiste momenten comprimeren ze duizenden jaren evolutie tot één zorgvuldig gekozen beweging met hoofd en romp, op de meest hilarische momenten imiteren ze de toeschouwers die schuddebuiken van het lachen. Niet omdat de voorstelling zo humoristisch is, wel omdat ze zulke onverwachte en originele elementen bevat.

Het nieuwe productiehuis BonteHond uit Almere heeft met dit 'boeitheater' van Schweigman een megahit in huis. De dobber meert gelukkig nog aan op verschillende zomerfestivals en ontdekt hopelijk in een later stadium ook de buitenlandse wateren. Wie, eenmaal gestoken in rubberlaarzen, alsnog aarzelt of hij wel op dreef wil raken met dit woordenloze, belevingsgerichte theater aan de waterkant, begaat een grote misser.

Annette Embrechts

VOLKS KRANT - 3-6-2006